

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 351/2014-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 19. júna 2014 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza (sudca spravodajca), zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho predbežne prerokoval sťažnosť M. K., ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 178/2011 a jeho uznesením zo 4. mája 2012 a postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 1/2002 a jeho rozsudkom z 1. decembra 2004, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. K. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 27. mája 2014 doručené podanie M. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktoré ústavný súd podľa obsahu kvalifikoval ako sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) vo veci namietaného porušenia jeho bližšie neoznačených základných práv a slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 To 178/2011 a jeho uznesením zo 4. mája 2012 (ďalej aj „napadnuté uznesenie krajského súdu“) a postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 1/2002 a jeho rozsudkom z 1. decembra 2004 (ďalej aj

„napadnutý rozsudok okresného súdu“). Sťažnosť bola podaná na poštovú prepravu 26. mája 2014.

Zo sťažnosti, ako aj zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 1/2002 z 1. decembra 2004 uznaný za vinného zo spáchania pokračujúceho zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 234 ods. 1 a 2 písm. b) a c) a § 9 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb., za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní piatich rokov. Proti napadnutému rozsudku okresného súdu podal sťažovateľ odvolanie. Ústavný súd tiež zistil, že krajský súd ako odvolací súd uznesením sp. zn. 3 To 178/2011 zo 4. mája 2012 vzal na vedomie späťvzatie odvolania sťažovateľom.

Sťažovateľ žiada ústavný súd „zmeniť výrok o treste“, ktorý považuje za neprimerane prísny vzhľadom na dĺžku trvania trestného stíhania – 19 rokov, ako aj vzhľadom na jeho osobu, keďže v čase spáchania skutku bol vo veku blízkom veku mladistvých.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých

prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

V posudzovanom prípade napadnutý rozsudok okresného súdu v spojení s napadnutým uznesením krajského súdu nadobudol právoplatnosť 4. mája 2012, pričom sťažovateľ svoju sťažnosť doručil ústavnému súdu až 27. mája 2014, t. j. zjavne po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júna 2014